

[Bjerre.]

muligt, og af Hensyn til den Opsporing af Smittekilder o. s. v., der skal foregaa, er jeg ganske enig i, at dette Arbejde bør samles hos Embedslægerne, hos de visiterende Læger, saa at Bekæmpelsen af Sygdommen kan blive saa effektiv som muligt. Og heldigvis er det jo ikke saadan, at man ved at gaa til en anden Læge er forhindret i at blive behandlet; man er kun forhindret i at blive behandlet paa det offentlige Regning.

Det blev nævnt af den ærede foregaaende Ordfører (Ingeborg Hansen), at der i Folketinget er indført en Ændring. Naar en Embedslæge eller en anden Læge har givet en Person Paalæg om Undersøgelse og dette Paalæg ikke er blevet efterkommet, skal Fremstilling for en Læge ske ved Politiets Foranstaltning. Jeg tror i og for sig, at det er rigtigst, at der staar „skal“, men det kan selvfølgelig undersøges. Jeg tror som sagt, det er rigtigst, for naar Lægen har ment, at det er berettiget, at vedkommende skal møde til Undersøgelse, kan det ikke være afgørende, om Patienten selv er enig med Lægen. Hvis Lægen har sagt, at vedkommende Patient skal møde, maa man gaa ud fra, at dette Paalæg har været nødvendigt, og Lægen kan da ikke pludselig, fordi Patienten har en anden Opfattelse, gaa med til, at dette Paalæg ikke efterkommes. Hvis en Patient skulde modsætte sig at lade sig undersøge, kan denne Undersøgelse i Henhold til § 15 i visse Tilfælde finde Sted, og den skal finde Sted ved Politiets Foranstaltning. Det vil formentlig sige, at Politiet efter Rettens Bestemmelse skal bringe vedkommende hen til Undersøgelse.

Det er en lignende Regel som den, der er indført, hvor det drejer sig om Indlæggelse paa Sygehus. Lovforslaget gik oprindeligt ud paa, at Politimesteren skulde træffe Afgørelse om Indlæggelse, hvorefter Spørgsmaalet kunde indankes for Indenrigsministeriet. Det er efter min Mening mere i Overensstemmelse med almindelige Retsplejeregler og en mere praktisk Ordning, som nu er indført ved Behandlingen i Folketinget. Denne Ordning gaar ud paa, at det er Politimesteren, der træffer Afgørelsen, hvorefter Patienten inden 24 Timer kan forlange Spørgsmaalet forelagt for Retten. Sagen behandles efter Reglerne i Retsplejelovens 4 Bog, som der staar i Lovforslaget, og som den ærede foregaaende Ordfører var inde paa. Jeg gaar ud fra, at naar man har valgt dette Udtryk i Stedet for det, der ellers bruges i mangfoldige Love, „efter Strafferetsplejelovens Regler“, er det sket ud fra den Betragtning, at man ikke har villet

kaste noget odiøst Skær over dette Omraade. Det er jo ganske klart, hvad det betyder; det betyder, at Strafferetsplejens Regler skal anvendes. Jeg synes, det er en Ordning, alle kan være tilfreds med, en Ordning, der kan virke hurtigt og effektivt. Og det er jo ikke saaledes, at Politiet paa egen Haand gaar rundt og finder disse Folk. Det er altid Lægerne, der har det afgørende Ord. Der synes saaledes at være truffet alle tænkelige betryggende Foranstaltninger mod Misbrug.

Jeg vil dernæst lige sige et Par Ord om § 22, som indeholder Revisionsbestemmelsen. Det er i og for sig meget godt, at der er indsat en Revisionsbestemmelse, men jeg vilde dog have foretrukket, at man ikke havde indsat den — i alle Tilfælde tror jeg, at 4 Aar er alt for kort Tid. Hvis man nemlig skal have en Revision og muligvis en Ændring af Loven, maa man have gjort visse Erfaringer, og paa dette Punkt tror jeg, at 4—5 Aar er en alt for kort Periode.

Endelig er det paalagt Indenrigsministeren at drage Omsorg for, at Befolkningen faar den fornødne Oplysning om Kønssygdommene og deres Bekæmpelse. Det er en særdeles stor Opgave, der her er paalagt Indenrigsministeren. Jeg ved, at der for nylig her til Landet er kommet en Film, der viser Kønssygdommenes Virkninger. Filmen skal efter Sigende ikke egne sig til offentlig Fremføring, men mon ikke den højtærede Indenrigsminister kunde lade sin Kollega Forsvarsministeren faa den til Forevisning for alle de unge Mennesker, der skal sendes til Tyskland, inden de nu rejser derned for at gøre Tjeneste i Brigaden. Jeg tror, det vilde have en betydelig gavnlige Virkning end f. Eks. at tillade dem at faa Spiritus til nedsat Pris.

Med disse Ord vil jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister Bistand til at faa Lovforslaget gennemført.

Lisbet Hindsgaul: Selv om man under Verdenskrigen og efter Besættelsestidens Ophør nu og da har gruet for, hvad Statistikken til sin Tid vilde fortælle om Kønssygdommens Udbredelse, har vist de fleste af os næppe tænkt sig, hvor uhyrligt vi for vort eget Lands Vedkommende skulde placeres. Vi ser en voldsomt stigende Kurve for Antallet af Gonorré- og Syfilistilfælde, i hvert Fald til 1944, og vi forfærdes ved Tanken om, hvad Følgerne er blevet for den enkelte. Dette er nemlig et specielt Kapitel, der er forbeholdt Lægerne og den ulykkelige implicerede. Man gisner om Følger og Fejl. Jeg tror, det er til ringe